

VERÍM V BOHA (5.)

VERÍM V SPOLOČENSTVO SVÄTÝCH ... VO VZKRIESENIE TELA ... V ŽIVOT VEČNÝ

Minulú nedeľu sme uvažovali o článkoch viery, ktoré hovoria o Duchu Svätom, o odpustení hriechov a svätej, katolíckej Cirkvi.

Dnes budeme spoločne uvažovať nad poslednými článkami Vyznania viery: *Verím v spoločenstvo svätých, vo vzkriesenia tela a v život večný.*

Verím v spoločenstvo svätých

Keď sme pred týždňom hovorili o Cirkvi, hovorili sme o nej ako o živom organizme. Hoci má svoje štruktúry, je Matkou, ktorá nás krstom znovuzrodila pre večný život ako milované deti Nebeského Otca. Každý z nás pokrstených tvoríme Cirkev. No ona v nás neprestáva existovať ani po našej prirodzenej smrti a podľa toho, čo sa deje s našou dušou po osobnom súde, Cirkev sa nachádza v ešte dvoch stavoch: je trpiaca a oslávená. Trpiaca v očistci a oslávená v nebi. My, pokiaľ zžijeme na tejto zemi, s nazývame Cirkvou putujúcou.

Všetky tieto tri stavy Cirkvi nazývame aj spoločenstvom svätých: nás, putujúcich životom, nakoľko sme v milosti posväcujúcej a teda v jednote so Svätým Bohom, sme svätí. Túto svätosť v sebe posilňujeme tým, že Boží obraz v sebe robíme stále čistejším a jasnejším dobrým životom, posilňovaní modlitbou a sviatosťami, ako aj pomocou orodovania tých, ktorí už sú v nebi a zároveň obetami a modlitbami za tých, ktorí sa po smrti ešte očisťujú v intenzívnej láske voči Bohu.

Putujúca Cirkev veľmi dobre pochopila toto spoločenstvo celého tajomného tela Ježiša Krista, a preto si už od prvotných čias kresťanstva veľmi nábožne uctievala pamiatku zosnulých; a keďže je svätá a spasiteľná myšlienka modliť sa za mŕtvych, aby boli zbavení hriechov, obetovala za nich aj prosby. Naša modlitba za nich im môže nielen pomáhať, ale môže urobiť účinným aj ich orodovanie za nás.

Verím vo vzkriesenie tela

Vyznanie našej viery v Boha Otca, Syna a Ducha Svätého a v jeho stvoriteľskú, spasiteľskú a posvätitelskú činnosť – vrcholí vyznaním viery vo vzkriesenie mŕtvych na konci čias a vo večný život.

Keď Pán Ježiš, ktorý – ako veríme – skutočne vstal z mŕtvych, povedal, že nám ide k Otcovi pripraviť miesto, tak veríme, že aj spravodliví budú po svojej smrti žiť večne s ním. A keďže On žije u Otca v oslávenom tele, veríme, že na konci vekov bude aj naše vzkriesenie dielom Najsvätejšej Trojice.

Pán Ježiš na túto skutočnosť vzkriesenia pripravoval svojich učeníkov, a takisto pripravuje aj nás, svojim slovom:

- *Ja som vzkriesenie a život. Kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď umrie. A nik, kto žije a verí vo mňa, neumrie naveky. (Jn 11, 25-26)*
- *Kto je moje telo a pije moju krv, má večný život a ja ho vzkriesim v posledný deň. ... Kto je moje telo a pije moju krv, ostáva vo mne a ja v ňom. ... Kto je tento chlieb, bude žiť naveky. (Jn 6, 54-58)*

Vo vyjadrení viery vo vzkriesenie tela teda vyznávam, že Telo je oporný bod spásy. Veríme v Boha, ktorý je stvoriteľom tela; veríme v Slovo, ktoré sa stalo telom, aby vykúpilo telo; veríme vo vzkriesenie tela, ktorým sa zavŕši stvorenie a vykúpenie tela.

Smrťou sa duša oddelí od tela, ale pri vzkriesení Boh dá nášmu premenenému telu neporušiteľný život, keď ho opäť spojí s našou dušou. Ako Kristus vstal z mŕtvych a žije naveky, aj my všetci vstaneme z mŕtvych v posledný deň.

Veríme v skutočné vzkriesenie tohto tela, ktoré máme teraz. Do hrobu sa síce seje porušiteľné telo, ale vstáva telo neporušiteľné, telo duchovné.

Následkom dedičného hriechu musí človek podstúpiť telesnú smrť, ktorej by bol býval unikol, keby nebol zhrešil.

Ježiš, Boží Syn, dobrovoľne podstúpil smrť za nás v úplnej a slobodnej poslušnosti vôle Boha, svojho Otca. Svojou smrťou premohol smrť, a tak dal všetkým ľuďom možnosť spasit' sa.

Verím v život večný

Tajomstvo blaženého spoločenstva s Bohom a so všetkými, ktorí sú v Kristovi, presahuje každé chápanie a každú predstavu. Sväté písmo nám o tomto blaženom spoločenstve hovorí v obrazoch: život, svetlo, pokoj, svadobná hostina, dom Otca, nebeský Jeruzalem, raj. A svätý Apoštol Pavol to povie jednoznačne: *Ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo, ani do ľudského srdca nevystúpilo, čo Boh pripravil tým, ktorí ho milujú.*

No ako Božie slovo hovorí: *Do neba nevojde nič nečisté.* Ak zomrieme v priateľstve s Bohom a v Jeho milosti, ale naša láska k Bohu nie je úplne čistá, ak je naša duša poznačená nedostatkom pravej lásky voči Bohu, sebe alebo blížnemu, potrebuje sa očistiť. A tento stav nazývame očistcom. Preto Cirkev už od prvotných čias prinášala za zomrelých modlitby a obety, najmä obeť svätej omše, aby boli očistení a mohli v plnosti uvidieť Boha z tváre do tváre.

No ak sa človek vedome odvráti od Boha, ak vedome odmietne Jeho lásku – teda, ak zomrie v stave smrteľného hriechu, sám sa odsúdi na večnú stratu Boha – a to Pán Ježiš nazýva peklom: *Odídte, odo mňa, zlorečení, do večného ohňa, ktorý je pripravený diablovej a jeho anjelom!* Aby sme medzi nich nepatrili, modlíme sa a prosíme Boha aby nás zachránil od pekelného ohňa a pripočítal k zástupom svojich vyvolených. Aby nám dal dostatok času na pokánie.

Tieto tri stavy, ktoré voláme nebo, očistec a peklo, človek zažije hneď po smrti.

No predtým, ako príde slávny Pánov deň, kedy Boh všetkým ukáže svoju slávu, nastane *vzkriesenie všetkých mŕtvych, spravodlivých i nespravodlivých.* Pred Ježišom Kristom, ktorý je Pravda, sa definitívne ukáže pravda o vzťahu každého človeka voči Bohu. Po všeobecnom súde budú spravodliví naveky kralovať s Kristom, oslávení na tele i na duši, a aj sám vesmír bude obnovený.

Na záver nám ostalo už len jedno slovo:

AMEN.

V hebrejčine má rovnaký koreň ako slovo VERÍM. Je pre nás teda vyjadrením viery v Božie slová, prisľúbenia a prikázania, znamená úplné spoľahnutie sa na Toho, ktorý je „Amen“ nekonečnej lásky a dokonalej vernosti.

V tomto duchu a v tejto viere teraz prednesme svoje Vyznanie viery.